

PONIEDZIAŁEK 20 Marca 1848 roku.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Dzien godzina	Bar. do 0° R. w miar. paryz.	Stop. ciepla po: Reau.	Psycho-metr	Wiaty	Stan Atmosfery	Zjawiska pogodowe i inne uwagi.
17 6 27	2. 72	-0.	81	89	Pn. Wschodni słaby	Pochmurno
9	2. 97	+6.	93	19	Pn. Wschodni
10	2. 79	+2.	02	41	Wschodni ..	Pogoda

Wir Ferdinand der Erste, von Gottes Gnaden Kaiser von Oesterreich; König von Ungarn und Böhmen, dieses Namens der Fünfte, König der Lombarden und Venetiens, von Dalmatien, Croatien, Slavonien, Galizien, Lodomerien und Ilirien; Erzherzog von Oesterreich; Herzog von Lothringen, Salzburg, Steiermark, Kärnthen, Krain, Ober- und Nieder-Schlesien; Großfürst von Siebenbürgen; Markgraf von Nähren; gefürsteter Graf von Habsburg und Tirol. etc. etc.

haben nunmehr solche Verfügungen getroffen, die Wir als zur Erfüllung der Wünsche Unserer treuen Völker erforderlich erkannten.

Die Pressfreiheit ist durch Meine Erklärung der Aufhebung der Censur in derselben Weise gewährt, wie in allen Staaten, wo sie besteht.

Eine Nationalgarde, errichtet auf den Grundlagen des Besizes und der Intelligenz, leistet bereits die erspriechlichsten Dienste.

Wegen Einberufung von Abgeordneten aller Provinzial-Stände und der Central-Congregation des Lombardisch-Venetianischen Königreiches in der möglichst kürzesten Frist mit verstärkter Vertretung des Bürgerstandes und unter Berücksichtigung der bestehenden Provinzial-Verfassungen zum Behufe der von Uns beschlossenen Constitution des Vaterlandes ist das Nöthige verfügt.

Sonach erwarten Wir mit Zuversicht, daß die Gemüther sich beruhigen, die Studien wieder ihren geregelten Fortgang nehmen, die Gewerbe und der friedliche Verkehr sich wieder beleben werden.

Dieser Hoffnung vertrauen Wir um so mehr, als Wir Uns heute in Eurer Mitte mit Nührung überzeugt haben, daß die Treue und Anhänglichkeit, die Ihr seit Jahrhunderten Unseren Vorfahren ununterbrochen, und auch Uns bei jeder Gelegenheit bewiesen habet, Euch noch jetzt wie von jeher beseelet.

Gegeben in Unserer kaiserlichen Haupt- und Residenzstadt Wien, den fünfzehnten März, im Eintausend

My Ferdynand I z Bożej Łaski Cesarz Austrii; Król Węgierski i Czeski, tego imienia Piąty, król Lombardyi i Wenecyi, Dalmacyi, Kroatcyi, Slawonii, Galicyi, Lodomeryi i Iliryi, Arcyksiążę Austrii, Xiążę Lotaryngii, Salzburgu, Styryi, Karyntyi, Krainy, Wyższego i niższego Śląska, Wielki Xiążę Siedmiogrodzki, Margrabia Morawii, uksiążęcony Hrabia w Habsburgu i Tyrolu i t. d., i t. d., i t. d.

Postanowienia, jakie do spełnienia życzeń Naszych wiernych ludów za potrzebne uznaliśmy wydajemy:

Wolność druku niniejszém Naszém postanowieniem przez zniesienie Cenzury w ten sposób wydajemy, jak w innych Państwach, w których wolność druku istnieje

Gwardya narodowa zaprowadzona na podstawie prawa własności i intelektualnego usposobienia sprawia już najpomysłniejsze skutki.

W celu nadania naszój Ojczyźnie konstytuacyi którój zaprowadzenie zatwierdziliśmy, stanowimy za potrzebne zwołanie wszystkich Deputowanych wszystkich Stanów Prowincyi i centralnego Sejmu Królestwa Lombardzko-Weneckiego przy rozszerzonej Reprezentacyi Stanu miejskiego mając wzgląd na terazniejsze urzadzania Prowincyj, a to w czasie jak najkrótszym.

W następstwie tego spodziewamy się z ufnością, iż umysły się uspokoją, nauki właściwym torem postępować będą a przemysł i rzemiosla nowém życiem zakwitną.

Tój nadziei tém więcej się oddajemy, gdyśmy się przekniali z rozrzewaniem w śród tłumu ludu iż wierność i przychylność któreście od wieków bez przerwy Naszym Poprzednikom równie jak i Nam w każdój okoliczności okazywali dzisiaj was równie jak i dawniej ożywia.

Dano w Naszém Cesarzkim główném Rezydencyonalném mieście Wiedniu, dnia 15 Marca

ahtthundert acht und vierzigsten, Unserer Reiche im vierzehnten Jahre.

(L. S.)

FERDINAND.

Carl Graf von Inzaghi,
Oberster Kanzler.

Franz Freiherr v. Pillersdorf,
Hofkanzler.

Joseph Freiherr v. Weingarten,
Hofkanzler.

Nach Sr. k. k. apostol. Majestät höchst eigenem Befehle:

Peter Edler v. Salzgeber,
k. k. Hofrath.

tysiąc ośmset czterdziestego ósmego roku, panowania Naszego czternastego.

(M. P.)

FERDYNAND.

Karol Hrabia Inzaghi
Najwyższy Kanclerz.

Franciszek Baron Pillersdorf
Nadworny Kanclerz.

Hrabia Weingarten
Nadworny Kanclerz.

W skutek Najwyższego Najjaśniejszego Pana rozkazu

Piotr v. Salzgeber
C. K. Radzca Dworu.

Wiadomości krajowe.

KRAKÓW.

ODEZWA.

Będąc na dniu wczorajszym świadkiem spokojności, porządku i przyzwoitego sprawowania się Mieszkańców Krakowa, poczytuję sobie za tniły obowiązek podziękować najczuliej wszystkim bez różnicy stanu za dany dowód Rządowi, iż dobrodziejstwami, których mieszkańcy Krakowa stali się uczestnikami, wznieciły w nich uczucia przychylności do Rządu. W tym pamiętnym dniu widzę rękojmię, iż Krakowianie i nadal zaufanie w rządzie pokładają będą, złośliwie rozsiwanym, niespokojność wzniecającym pogłoskom wierzyć nie zechcą, i równie spokojnie i chwalebnie zachowywać się będą.

Kraków dnia 18 Marca 1848 r.

C. K. Kommissarz Nadworny
MAURZYCY HR. DEYM.

Niniejszém ogłaszam, iż podane mi przez obywateli przedstawienie o potrzebie wznowienia Instytucji Gwardyi bezpieczeństwa przez były Senat Rządzący w roku 1831 zaprowadzonej, wraz z projektem na dawniejszym Statucie opartym a do okoliczności dzisiejszych zastosowanym, odebrałem. Miło mi w tym kroku widzieć dowód dobrych chęci i ducha porządku mieszkańców tutejszych. Jednakowoż, gdy bliższe oznaczenia zaprowadzonej téjże Instytucji w Monarchii Austriackiej przez patent z dnia 14 Marca b. r. nie są innie dotąd wiadome, i w téj mierze dalszych rozporządzeń Monarchii oczekiwać muszę, przeto oświadczam, iż, na zrobione mnie przedstawienie, o którym bez wszelkiej zwłoki wyższą władzę w Wiedniu uwiadomić nie omieszkać, stanowczej odpowiedzi w téj chwili dać nie mogę.

Nie wątpię iż w spokojném oczekiwaniu rzeczowego wyżej przedstawienia, mieszkańcy Krakowa, znając i chęci dobre i siłę władz miejscowych do utrzymania porządku dostateczną dadzą mi dalszy dowód ufności, rozsądku publicznego i jasnego pojęcia swych prawdziwych interesów.

Kraków d. 19 Marca 1848 r.

C. K. Kommissarz Nadworny
MAURZYCY HR. DEYM.

— Wiedeń 16 Marca. —

Królewsko Węgierski Kanclerz Nadworny hr. Jerzy Apponyi złożył d. 14 Marca swój urząd wręcając go C. K. Mości.

Rządy Austrii i Pruss postanowiły, z uwagi na ważność teraźniejszych wypadków, wezwawszych sprzymierzeńców całej rzeszy niemieckiej na Jeneralne zgromadzenie w Dreźnie 25 Marca zagać się mające, celem naradzenia się względem środków, jakich utrzymanie godności wspólnej Ojczyzny obecnie wymagać się zdaje.

W armii zaszyły ważne i bardzo liczne zmiany co do najwyższych i wyższych Rang oficerskich.

— Dnia 17 Marca. —

Z uczuciem najżywszej radości i z zapałem do nieopisania wszystkie nawet najniższe klasy społeczeństwa powitały i przyjęły wiadomość o nadanej wolności druku. Pierwsze błogie skutki wolności druku objawiły się w samém powstaniu. Prasa bohemsko-wiedeńska w chwilach najgroźniejszego zamieszania, pospieszyła korzystać z dopięro nadanej wolności druku i przykładała się jak najdzielniej do uśmierzenia umysłów rozjątrzonych, jej liczne odezwy do ludu przyczyniły się widocznie do rychłego przywrócenia spokojności i porządku publicznego. Tak szlachetne użycie wolności druku jest najlepszą rękojmią że się sama prasa na przyszłość strzedz będzie wszelkich nadużyć dając drugim najlepszy przykład do naśladowania.

Przychylenie się J. C. K. Mości do życzeń narodu wywołało taki zapał uwielbienia Monarchy, że lud witał go wszędzie nieustającymi okrzykami radości i wśród ponawianych bez końca wynurzeń swego kilku-wiekowego przywiązania do panującego domu Rakuskiego, który przyzwoleniem na reformy w duchu czasu i postępu oświaty stał się potężniejszym niżeli kiedy.

— Wencycya w Marcu. —

Na wiadomość o wypadkach paryzkich, a mianowicie o ogłoszeniu rzeczypospolitej, dotychczasowe wzburzenie umysłów widocznie się zmniejsza; stany bowiem wyższe, które je podsycaly, przełęknięte oświadczyły rządowi swoją uległość i przywiązanie do tronu.

Wiadomości zagraniczne.

— Berlin 16 Marca. —

W ciągu dnia wczorajszego potworzyły się w ulicach Brackiej i Szerokiej liczne tłumy ludu, które się po południu na placu Zamkowym w wielką połączyły masę. Ku wieczorowi tłum ten zaczął brukowemi kamieniami rzucać na strażę u bram

Zamkowych stojące. Na ponawiane wzywania, aby się cofnąć, odpowiedziano powtórnem rzucaniem kamieniami, tak, że musiano zawezwać jazdy, aby plac zamkowy oczyścić.

Rozpędzone tłumy rzuciły się w dzikim popłochu w ulicę Szórką, usiłując tam i w przyległych ulicach stawić opór barykadami, na prędce zrobionymi, a rozbięciem i zwodzeniem mostów, wojsko spieszące wstrzymać. Żołnierze, uprzężaniem przeszkód zatrudnieni zmagani byli rzucając kamieniami do ucieczki, i dopiero użycie broni palnej i siecznej zdołało rozpędzić wicherzycieli. Spokojność i porządek nie bez ofiar przywrócono; są bowiem ranni i zabici, których liczby dotąd oznaczyć nie można.

Wicherzyciele niczego nie zaniedbali, aby wojsko przeciw nim występujące drażnić, rozjątrzać, i rzucając ranić.

Komisarze z Obywateli wybrani, udając się w pośród pojedynczych tłumów starali się wszelkim sposobem nakłonić ciekawych i niespokojnych do oddalenia się, przez co na oczywiste wystawiali się niebezpieczeństwa, usiłując zapobiedz grożącemu nieszczęściu. W zapale swego poświęcenia obywatelskiego, niezważali na urągania i szyderstwa, z jakimi ich napominania przyjmowano, i tylko ich wytrwałość przypisać należy, że swoją powinność, aż do uśmierzenia niespokojności pełnić mogli.

O 11tej godzinie w nocy we wszystkich ulicach spokojność i porządek zupełnie przywrócono.

Wskutek tych zawichrzeń, zarządzone zostały wszelkie środki bezpieczeństwa publicznego, celem zapobieżenia ponowieniu scen życia i własności zagrożających.

— *Hamburg dnia 13 Marca.* —

Dziś wieczór w naszym mieście ponowiły się niespokojności dni poprzednich. Lud zgromadziwszy się w wielkich massach, zajął tam groźne stanowisko, że musiano użyć siły zbrojnej do pokonania jego oporu, przyczem jeden z wicherzycieli utracił życie, a kilka rannych zostało. Dopiero około północy połączone usiłowania wszystkich oddziałów wojska i straży Obywatelskiej, po licznych aresztowaniach, zdołały spokojność przywrócić. Zapobiegając ponowieniu podobnych niespokojności, rozdano tak wojsku, jak i gwardyi Obywatelskiej ostre ładunki, dla użycia takowych w razie potrzeby.

— *Paryż 11 Marca.* —

Dla nadania większej opieki przemysłowi narodowemu rząd tymczasowy postanowił utrzymać i nadal dotychczasowy system celny.

Na wzór szkoły politechnicznej ma być zaprowadzona szkoła administracyjna dla kształcenia przyszłych urzędników.

Z smutkiem spostrzegamy, że duch denuncjacji z r. 1839 znowu zaczyna odżywać i wywierać swój demoralizujący wpływ na stan społeczny.

P. Guizot, którego mierny majątek zasadza się na własności gruntowej we Francyi ma zamiar otworzyć kurs prelekcji historycznych w Londynie, aby być w stanie pokryć niezbędne potrzeby życia.

— *Dnia 12 Marca.* —

Rząd tymczasowy przychylając się do życzeń

wychodźców Polskich wydał postanowienie na mocy którego ma być bezwzględnie utworzona legia Polska i zostawać bezpośrednio pod rozkazami ministra wojny, przeznaczeniem tego korpusu jest wspólne z francuzami przykładanie się do utrzymania spokojności i porządku publicznego.

Dokończenie okólnika pana Lamartine. — Oświadczamy jednak jawnie, że gdyby nam się zdało, iż według wyroków Opatrzności nadeszła chwila przywrócenia w Europie lub gdzieindziej niektórych utłumionych narodowości, gdyby Szwajcaryja, nasza wierna sprzymierzeńczyni od panowania Franciszka I. miała być ograniczoną i zagrożoną w postępie swego wzrostu, który u siebie uskuteczniła, aby związkowi Demokratycznych rządów więcej siły nadać, gdyby niepodległe państwa Włoch zaczęcionymi były, gdyby ich wewnętrznym reformom tany albo przeszkody stawiać miano, gdyby im zbrojną ręką prawa łączenia się celem ustalenia włoskiej Ojczyzny zaprzeczano, wtedy by Francuzka Rzeczpospolita uważała za swój obowiązek uzbroić się, aby te prawne postępy wzrostu i Narodowości ludów od grożącego im niebezpieczeństwa zastronić.

Widzisz więc pan, że Rzeczpospolita swoim pierwszym krokiem przeszła epokę proskrypcyi i Dyktatury. Postanowiła ona mocno wolność swoją wewnątrz nigdy nie ukrywać, podobnie jak i na zewnątrz nie tać się z swoimi Demokratycznymi zasadami. Nie pozwoli ona nikomu naruszać spokojnej swój wolności, między sobą a ludami, ogłasza się bowiem, jako duchowa i serdeczna sprzymierzeńczyni wszystkich praw, wszelkich postępów, i rozwinieć prawnych w ustawach ludów, które według tej samej zasady jak ona istnieje pragną. Nie będzie jednak tajną albo pokój mieszającą propagandą swoich sąsiadów trwożyć, wiedząc, że te tylko swobody i wolności są trwałymi, które na własnej ziemi wzrosły. Głównym tój celem będzie przez szacunek i sympatyę obudzać prawne spolenie się między ludami całego świata, czego swojemi błogimi ideałmi, zamifowaniem w porządku i pokoju dokazać spodziewa się.

Dla samej ludzkości pragniemy zachowania pokoju, i spodziewamy się go utrzymać. Przed rokiem między Francją i Anglią wzniecono jedno tylko pytanie wojny, a to nie pochodziło od Republikańskiej Francyi, lecz od jej panującej Dynastyi, która zabięra z sobą to niebezpieczeństwo wojny, jakie jedynie w osobistym interesie swojej familii przez swoje małżeńskie związki w Hiszpanii dla całej Europy obudziła. Tak więc ta domowa polityka upadłej dynastyi, która przez 17 lat na naszej ciężła godności narodowej, zagrażała równocześnie naszym liberalnym sprzymierzeńcom i pokojowi powszechnemu przez swoje roszczenia do korony hiszpańskiej. Rzeczpospolita rzekła się tego wszystkiego nie podzielając roszczeń zdetronizowanej familii. Niech się Hiszpania sama rządzi, niech będzie niezależną. Francya rachuje bardziej na trwałość tego naturalnego przymierza i na równość zasad niżeli na prawo sukcesyjne domu Burbonów.

Takim, mój panie, tchną duchem rady, które Rzeczypospolitej przewodniczyć będą. Charakter jej wolnej, silnej, ale umiarkowanej polityki, którą

pan odtąd reprezentować masz, będzie niezmienny.

Rzeczpospolita w chwili swego zawiązania, i wśród boju nie przez lud wywołanego wyrzekła trzy słowa, które jęj duszę odsoniły, a które na jęj kolębkę błogostawieństwa Boga i ludzizsytać będą: wolność, równość, braterstwo. Następnego zaś dnia zniesieniem kary śmierci w sprawach politycznych podała prawdziwy komentarz do tych trzech słów; zechciej więc pan obmieścić go w prawdziwym świetle za granicą. Znaczenie tych trzech słów, zastosowanie do naszych stosunków, jest następujące: uwolnienie Francji od więzów, które dotąd na jęj zasadach, i na jęj godności ciążyły, przywrócenie rangi, jaką w gronie wielkich potęg Europejskich zajmować powinna; nakoniec, ofiarowanie przyciemza i przyjaźni wszystkim ludom. Jeżeli Francja z swęj strony czujo się być powołaną do przewodniczenia temu wiekowi pod względem wolności i cywilizacyi, to żadne z owych słów nie oznacza wojny. Jeżeli Europa jest roztropną i sprawiedliwą, tedy każde z tych słów pokój oznaczać będą.

Racz pan przyjąć zapewnienie szczerego szacunku i. t. d.

Lamartine.

członek tymczasowego rządu
rzeczypospolitej, i minister
spraw zagranicznych.

— *Londyn 11 Marca.* —

Zahurzenia w stolicy i głowniejszych miastach W. Brytanii coraz niebezpieczniejszy przybierają charakter i obudzają powszechną obawę o przyszłość: rząd wydał wprawdzie rozkazy do użycia, jak najenergiczniejszych środków, ale te okazały się dotąd niedostatecznymi. Trudno przewidzieć do czego te poruszenia niezmiernych mas zuhożatego i zgłodniałego ludu doprowadzą, świadomsii stanu rzeczy przewidują obalenie istniejącego i zaprowadzenie nowego porządku w rzeczach publicznych.

W City nie przestają z największą ciekawością zajmować się wiadomościami z stałego lądu. Mało się tam zajmują szczegółami handlu lub sprawami wewnętrznymi. Pieniędzy ciągle wiele jest w ręku bankierów i to jest zadziwiającém, że pomimo stanu przesilenia, jaki wskazuje kurs rozmaitych papierów, meklerowie codzień otrzymują liczne rozkazy zakupów i to neutralizuje skutek wywołany sprzedażami w innych miejscach. Tłomaczą ten stan rzeczy przekonaniem, iż rząd angielski nie będzie wcale interwenijował i że kapitały nie przestaną przybywać do naszego kraju, szukając w nim pewnego pomieszczenia.

Zdaje się, że rodziny angielskie, które do Havru przybyły, by powrócić do Anglii, nie spieszą się z wykonaniem swego zamiaru jakkolwiek rząd posłał na ich usługi parostatki.

Morning Chronicle donosi, że eskadra sir Karola Napier wkrótce rozpocznie służbę strażniczą na kanale oddzielającym Anglię od Francji. Składać się ona będzie z trzech okrętów liniowych po 120 dział, z jednego okrętu liniowego o 110 działach, z trzech okrętów o 92 działach, z trzech o 84 działach i z dwóch o 72 działach; oprócz tego dodadzą jęj znaczną liczbę parostatków. W razie potrzeby wzmocnioną zostanie przez inne okręty wojenne pod dowództwem komodora Austin. Dowódz-

cą całej floty mianowanym być ma tymczasowo vice admirał Duñdonald.

Ostatnie wiadomości z przyładka Dobrej Nadziei potwierdzają wieść o ukończeniu wojny z Kafraami. Nowy gubernator, sir Henryka Smith, korzystał z udzielonych mu rozległych pełnomocnictw, by zapewnić bezpieczeństwo granic i utrzymanie pokoju. W dniu 7 stycznia Jego Ex. zgromadził wszystkich naczelników kafryjskich w King-Williams-Town, dla objaśnienia im, jakie korzyści spadną na nich, jeżeli będą się prowadzić dobrze, a jakie ich kary czekają, w przeciwnym razie. W każdym razie kraj o tyle jest uspokojonym, że 4 pułki tak piechoty jak jazdy mogą być odesłanemi z powrotem do Anglii.

Na przedwczorajszym posiedzeniu izba niższa ukonstytuowała się w komitet dróg i środków, pan Horsmann przedstawił projekt zmiany podatku dochodowego. Żądał on stopniowania tego podatku w miarę jak opłacający go dochód swój ciągnie z własności gruntowej, z handlu lub rzemiosła; w pierwszym razie żąda ustanowienia procentu na 8 pensów od f szt. w drugim na 6 pensów, w trzecim na 4 pensy. Projekt ten źle był przyjętym a po krótkich rozprawach odrzucono go większością 316 przeciw 141 głosom, a zatem większością 175 głosów. Izba odroczyła rozprawy dalsze do poniedziałku. W skutek wniosku lorda Palmerston od czytano po raz pierwszy bil o przywróceniu stosunków dyplomatycznych z Rzymem, a drugie odczytanie odroczone na poniedziałek, pomimo protestacyi pułkownika Sibthorp przeciw temu środkowi, dowodzącemu „zupełnego zapomnienia o Bogu i ludzjach.“

W City chodziła dziś wieść, że gabinet dziśniejszy i sir Roberta Peel mają się zlać w jedno stronnictwo.

— *Neapol 7 Marca.* —

Warownia Messyny dotąd się trzyma i nieprzestaje bombardować miasta. Ministerium neapolitańskie musiało się podać do dymissyi, dla wielkiej swęj niepopularności, która o mało nowych zaburzeń nie stała się przyczyną.

— *Genua 6 Marca.* —

Uzbrojenia w całym kraju nie ustają, w tych dniach wydano znowu rozkaz do zaciągu 25,000 ludzi. Pomimo pozornęj spokojności przebija się wszędzie i we wszystkiém sympatya za rzeczpospolitą francuzką; z resztą słyhać że Sardynia podobnie jak Szwajcarya i inne kraje sąsiednie uznała terazniejszy rząd francuzki. W skutek poruszenia ludu w Genui d. 6 marca król rozkazał nowe ministerjum utworzyć.

PRZYJECHALI DO KRAKOWA

Od dnia 17 do dnia 18 Marca.

Ohl Jan Paweł, Dobrzańska Teresa, Baltaziński Mikołaj ob., Jaworski Andrzej, z Galicyi.